

טוב לכל. טוב לעולם הזה, וטוב לעולם הבא. וזהו היין שנוח לו לקדוש ברוך הוא יותר מהפל, ובזכות זה, מי שגורוה מיינה של התורה, יתעורר לעולם הבא, ויזכה להחיות פשיקים הקדוש ברוך הוא את הצדיקים. אמר רבי יהודה, דוכב שפתי ישנים, הרי שנינו, שאפלו באותו עולם יזכה לעסק בתורה. זהו שפתוב דוכב שפתי ישנים.

אמר אותו עלם, אם פתוב וחכף מיינ הטוב, היינו אומרים כן. אבל פתוב פיינ הטוב, ולא מיינ. השגיחו בו. אמר רבי יהודה, בני, אמר דברך, שיפה אמרת.

אמר, אני שמעתי, שמי שמשפדל בתורה ודבק בה, ואותו דבר התורה נשמע בפיו ולא לוחש אותו בלחש, אלא מרים בו את קולו, שפך צריכה תורה להרמת קול, שפתוב (משלי א) בראש המיות תקרא, להרים את רנת התורה, ולא בלחש. פיינ הטוב, כמו יין טוב שלא שותק. והוא עתיד להרים קול, פשיצא מן העולם הזה. הולך לדודי למישרים, שלא יסטה לימין ולשמאל, לא ימצא שימחה בידו. דוכב שפתי ישנים, ואפלו באותו עולם שפתותיו מרחשות בתורה. עוד שמעתי, וחכף פיינ הטוב - הפסוק הזה נאמר לכנסת ישראל, ונאמר בתשפחת. אם כן, מי הוא שמשבח אותה בזה? אם הקדוש ברוך הוא - מה זה הולך לדודי? הולך אלי הנה צריך להיות!

א"ל ודאי שהקדוש ברוך הוא משבח את כנסת ישראל כמו שהיא משפחת אותו, שפתוב חפו ממתקים, כן הקדוש ברוך הוא משבח את כנסת ישראל.

הוא משבח לה לכנסת

דאורייתא, טב לכלא. טב לעלמא דא, וטב לעלמא דאתי. ודא הוא יינא דניחא ליה לקודשא בריך הוא ויתיר מפלא, ובזכו דא, מאן דמרוי מיינא דאורייתא, יתער לעלמא דאתי, ויזפי לאחייא, פד יוקים קדשא בריך הוא לצדיקיא. אמר רבי יהודה, דוכב שפתי ישנים, הא תנינן דאפילו בההוא עלמא, יזפי למלעי באורייתא, הדא הוא דכתיב דוכב שפתי ישנים.

אמר ההוא רביא, אי כתיב וחכף מיינ הטוב, הוינא אמרי הכי. אבל פיינ הטוב פתיב, ולא מיינ. אשגחו ביה, אמר רבי יהודה, ברי אימא מילך, דשפיר קא אמרת.

אמר, אנא שמענא, דמאן דאשפדל באורייתא, ודביק בה, וההיא מלה דאורייתא אשתמע בפומיה, ולא לחיש לה (דף ל"ט ע"ב) בלחישו, אלא ארים קליה בה. דאורייתא הכי בעיא לארמא קלא, דכתיב, בראש הומיות תקרא, לארמא רנה דאורייתא, ולא בלחישו. פיינ הטוב, פחמר טב דלא שתיק. והוא עתיד לארמא קלא, פד יפוק מהאי עלמא. הולך לדודי למישרים, דלא יסטי לימינא ולשמאלא, לא ישפח דימחי בידוי. דוכב שפתי ישנים, אפילו בההוא עלמא שפוותיה מרחשן אורייתא.

הו שמענא וחכף פיינ הטוב, האי קרא לכנסת ישראל אתמר, ובתושפחתא אתמר. אי הכי, מאן הוא דמשבח לה בהאי. אי קדשא בריך הוא, מהו הולך לדודי, הולך אלי מיבעי ליה.

א"ל ודאי קדשא בריך הוא קא משבח לה לכנסת ישראל, פמה דהיא קא משפחת ליה, דכתיב חפו ממתקים, כן קדשא בריך